

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/68/2014
Identifikačné číslo spisu:	6110011186
Dátum vydania rozhodnutia:	04.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6110011186.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. februára 2015 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému W. O. M. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5 To 380/2010 zo dňa 1. marca 2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného W. O. M. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2 T 72/2010 zo dňa 2. decembra 2010 bol obvinený W. O. M. uznaný vinným (spolu s ďalšími dvomi osobami - odsúdenými I. O. G. a Y. O. X.) zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je to uvedené pod bodom 1/ tohto rozsudku.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne bol obvinenému podľa § 65 ods.1, ods. 3 Tr. zák. uložený aj trest vyhostenia na 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. súd rozhodol o zhabaní vecí, ktoré boli používané na páchanie trestnej činnosti.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený W. O. M. (spoločne v tom čase so spoluobžalovanými I. O. G.,

Y. O. X. a I. O. X.) odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 1. marca 2011, sp. zn. 5 To 380/2010 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného W. O. M. zamietol.

Obvinený W. O. M. podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, a to jednak napísané vlastnou rukou a jednak aj prostredníctvom obhajcu.

Vo vlastnoručne napísanom dovolaní uviedol dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por. teda, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa, ako aj, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V dovolaní, ktoré podal prostredníctvom obhajcu (nazvanom síce len ako „Výjadrenie k dovolaniu zo dňa 3.12.2013“), ale súdom posudzované podľa obsahu ako dovolanie (uplatnil obvinený tie isté dovolacie dôvody) podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por., okrem dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obe podania obvineného sú obsahovo z vecného hľadiska takmer totožné, pričom vlastnoručne napísané dovolanie považoval dovolací súd za súčasť dovolania podaného prostredníctvom obhajcu, ktorý na dovolanie napísané obvineným priamo poukázal.

V úvode odôvodnenia vlastnoručne napísaného dovolania obvinený vyjadril názor, že v konaní, ktoré predchádzalo jeho odsúdeniu, došlo zo strany orgánov činných v trestnom konaní ako i súdov k závažným procesným pochybeniam, ktoré neboli nijako odstránené a v konečnom dôsledku viedli k nezákonným rozhodnutiam okresného i krajského súdu. Zákonne vykonané dôkazy nespochybňuje, avšak tieto dôkazy preukazujú jeho nevinu. Prácu vykonával na základe iniciatívy iných osôb, „tak, ako mu to bolo nariadené“ a robil iba práce súvisiace s varením a upratovaním. Stal sa obeťou podvodného konania iných osôb a preto súd mal konštatovať jeho konanie v tzv. negatívnom skutkovom omyle, ktoré v konečnom dôsledku vylučuje zodpovednosť za úmyselný trestný čin.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obvinený uviedol, že nie je možné mu pričítať zavinenie na spáchaní trestnej činnosti, pre ktorú bol uznaný vinným, nakoľko nevykonával protizákonnú činnosť. V danej súvislosti poukázal na obsah výpovedí vypočutých svedkov a tiež obsah legálne získaných odposluchov telefonických hovorov a SMS správ. Spolupáchatelia mu zatajovali niektoré skutočnosti a „v súvislosti s prácou, na ktorú bol najatý, bol uvedený do omylu“.

Vzhľadom na tieto okolnosti obvinený navrhol, aby bol spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodený, pretože skutok, pre ktorý bol odsúdený, sa nestal, resp. nebolo dokázané, že sa skutok stal.

V dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu (nazvanom „Výjadrenie k dovolaniu zo dňa 3.12.2013“) primárne namietal výšku uloženého trestu, ktorý vo výmere 10 rokov považuje za neprimerane prísny a „uložený v rozpore so zákonom, nakoľko sa stal obeťou podvodného konania neznámych osôb, ktoré ho zamestnali“. Nemal vedomosť o tom, že sa dopúšťa trestnej činnosti, konal na základe pokynov iných osôb, ktoré ho proti jeho vôli držali v predmetných priestoroch a ktoré mu sľúbili odmenu za jeho prácu.

V ďalšej časti tohto podania obvinený uviedol prevažne teoretické úvahy o zavinení a o skutkovom a právnom omyle.

Na základe uvedených dôvodov dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1. marca 2011, sp. zn. 5 To 380/2010 bol porušený zákon v jeho neprospech, následne aby toto rozhodnutie ako aj rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 2. decembra 2010, sp. zn. 2 T 72/2010 zrušil a aby prikázal súdu prvého stupňa vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že dovolanie považuje za neprípustné, pretože tohto mimoriadneho opravného prostriedku sa obvinený W. O. M. vzdal, keď urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Poukázal pritom na ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého, ak súd jeho vyhlásenie o vine prijal, je toto vyhlásenie neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním a aj dovolaním z dôvodov uvedených v dovolaní, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j. že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, čo však v podanom dovolaní namietané nebolo. Vyhlásenie obvineného a ani priebeh hlavného pojednávania doposiaľ obvinený žiadnym spôsobom nenamietal.

Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného bez preskúmania veci podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol z dôvodu, že bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie z dôvodov uvedených v dovolaní nie je prípustné, resp. podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou, pričom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako odvolacieho súdu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie obvineného W. O. M. podané proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol uznaný vinným a bol mu uložený trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Banská Bystrica, t.j. v mieste príslušnom podľa § 370 Tr. por. v zákonnej lehote, ale súčasne aj to, že ho treba odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Tr. por.).

Na rozhodnutie o dovolaní sa aplikuje Trestný poriadok v znení účinnom od 1. septembra 2011, so zreteľom na novelu Trestného poriadku realizovanú zákonom č. 262/2011 Z. z. a na prechodné ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por.

Dovolanie obvineného W. O. M. smeruje proti výroku rozsudku o vine, ktorý vychádza z prijatého vyhlásenia obvineného podľa § 257 ods. 6 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Podľa Trestného poriadku v znení účinnom od 1. septembra 2011, podľa ktorého v preskúmvanej veci dovolací súd postupuje, je nepreskúmateľnosť vo vzťahu k opravným prostriedkom explicitne vyjadrená v ustanovení § 257 ods. 5 Tr. por. Proti výroku rozsudku o vine, ktorý vychádza z prijatého vyhlásenia obvineného podľa § 257 ods. 6 Tr. por. možno dovolanie podať za podmienok ustanovených v § 368 Tr. por. a nasl. výlučne z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Dovolanie, v ktorom obvinený uplatňuje iný dovolací dôvod, dovolací súd odmietne bez meritórneho preskúmania ako neprípustné podľa § 382 písm. f/ Tr. por. s poukazom na § 257 ods. 5 Tr. por.

V danej veci v rozpore s § 257 ods. 5 Tr. por. dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por. používajúc prevažne argumentáciu prednesenú v odvolacom konaní.

Vo svojom vlastnoručne napísanom dovolaní obvinený síce uviedol aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, avšak tento dovolací dôvod použil čisto formálne, keďže neuviedol žiadnu konkrétnu argumentáciu na jeho odôvodnenie, čím, resp. akým postupom orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdmi, malo byť zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré je v dovolaní opretá existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu

dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné abecedné ustanovenie dôvodov dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť. Vo vzťahu k ustanoveniu § 257 ods. 5 Tr. por. to znamená, že takéto dovolanie nie je možné považovať za dovolanie podané z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Keďže podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, rozhodol dovolací súd tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.